

Zienswijze consultatie wetsvoorstel implementatie Telecomcode

Het bestuur van Vereniging COIN dankt het ministerie van Economische Zaken en Klimaat voor de gelegenheid een zienswijze te kunnen geven op het wetsvoorstel implementatie Telecomcode, waarmee Richtlijn 2018/1972 van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie wordt geïmplementeerd.

Vooropgesteld dient te worden dat deze zienswijze wordt gegeven namens het bestuur Vereniging COIN en uitdrukkelijk niet namens leden van Vereniging COIN.

Deze zienswijze beperkt zich tot bepalingen in het wetsvoorstel, of de toelichting daarbij, die raakvlakken hebben of kunnen hebben met de doelen van de vereniging om, met uitsluiting van winstoogmerk, o.a. de efficiënte uitvoering van op leden rustende verplichtingen uit wet- en regelgeving en door leden overeengekomen zelfregulering te bevorderen.

In deze zienswijze worden aandachtspunten naar voren gebracht ten aanzien van:

A. Nummerportabiliteit

- Overstap naar een andere aanbieder en nummeroverdraagbaarheid (art. 106 Telecomcode / art. 4.10 Tw)
- Extraterritoriaal gebruik van nummers (3.4 Nummerbeleid en nummerbeheer)
- Overgang toekenning nummer middels nummerportabiliteit (art. 4.11 Tw)

B. Alarmnummer 112

- Verstrekken informatie bij 1-1-2 oproep (art. 109 Telecomcode / art. 11.10 Tw)
- Noodcommunicatie en het uniforme Europese alarmnummer (art. 109 Telecomcode / art. 7.7. Tw)

C. Telefoongidsen en een abonnee-informatiedienst

- Vervallen universeledienstverplichtingen voor telefoongidsen en een abonnee-informatiedienst
- Inlichtingendiensten (art. 112 Telecomcode / art. 7.5 Tw en art. 3.1 en 3.2 Bude)

A. Nummerportabiliteit

Overstap naar een andere aanbieder en nummeroverdraagbaarheid (art. 106 Telecomcode / art. 4.10 Tw)

Algemeen

- Het is te verwelkomen dat het recht op nummerportabiliteit, in overeenstemming met overweging 281 van de Telecomcode, beperkt blijft tot de **abonnee**. Indien ook andere nummergebruikers een beroep zouden kunnen doen op het recht op nummerportabiliteit dan zou dat, zoals vermeldt in de toelichting, de belangen schaden van de abonnee ten aanzien van het gebruik van het nummer, en zou dat grote problemen in de uitvoering opleveren, waaronder bij de validatie van een porteringsverzoek.
- Van groot belang is de verduidelijking, in overeenstemming met de huidige praktijk in Nederland waarbij aanbieders gebruik maken van diensten van Vereniging COIN, dat de **ontvangende aanbieder het overstap- en overdrachtsproces leidt**. Dit uitgangspunt is benoemd in de toelichting bij het wetsvoorstel. Het verdient de voorkeur om dit uitgangspunt, conform de reactie van art. 106 zesde lid Telecomcode, expliciet op te nemen in het voorgestelde art. 4.10 Tw.

- Er kan onduidelijkheid ontstaan over de (civielrechtelijke) wijze waarop **contracten tussen abonnees en de overdragende aanbieders worden beëindigd bij afronding van het overstap- en/of porteerproces**. Dit mede gezien de bepaling in art. 106 zesde lid (1ste paragraaf laatste zin) en de vermelding in de toelichting dat op grond van de Telecomcode het recht op nummerportering kan worden ingeroepen zonder of vóór een beëindiging van de overeenkomst. De abonnee kan tijdens de looptijd van zijn overeenkomst overstappen naar een andere aanbieder. Voorts wordt vermeld in de toelichting ‘De portering van een nummer heeft op zichzelf geen verdere gevolgen voor de civielrechtelijke verhoudingen tussen aanbieder en nummergebruiker, en eventuele vorderingen van de aanbieder zoals (resterende) abonnementskosten.’ Hierbij kan onduidelijkheid ontstaan over de verhouding met bepalingen uit art. 105 Telecomcode / art. 7.2d Tw inzake opzegging vóór afloop van de overeengekomen contracttermijn en door de eindgebruiker (abonnee?) eventueel verschuldigde vergoeding.
- De uitbreiding van de toepassing van consumentenbeschermingsbepalingen op **micro-ondernemingen, kleine ondernemingen of organisaties zonder winstoogmerk** zal naar verwachting een belangrijk aandachtspunt vormen bij de implementatie in de praktijk van overstap- en/of porteerprocessen. Met name zal een (uniforme) afbakening in de processen, dienstportfolio’s en de wijze waarop een (type) onderneming is geregistreerd bij de overnemende danwel de overdragende aanbieder uitdagingen vormen.
- Op grond van art. 4.10 achtste lid Tw kunnen krachtens algemene maatregel van bestuur **nadere regels** worden gesteld over de voorschriften bedoeld in het eerste tot en met zevende lid, waarbij onderscheid kan worden gemaakt tussen verschillende categorieën van nummers. Vereniging COIN zou graag worden geconsulteerd indien voornemens ontstaan tot het stellen van nadere regels alsmede bij herziening van lagere regelgeving op grond van art. 4.10 en 4.11 Tw, zoals de Beleidsregels Nummerportabiliteit 2008 (ACM) en de Beleidsregel nummerportabiliteit in verband met ongewenste overstap.

Derde lid

Artikel 106, derde lid, van de Telecomcode, bepaalt dat lidstaten ervoor moeten zorgen dat de abonnee een beroep moet kunnen doen op het recht op nummerportering tot ten minste **één maand na de datum van beëindiging van de overeenkomst**, tenzij hij van dit recht afstand doet. Artikel 4.10, derde lid, in samenhang met het tweede lid, onderdeel d, strekt tot implementatie van dit artikellid van de Telecomcode, en geeft de abonnee een periode van ten minste één maand om gebruik te maken van het recht op nummerbehoud.

- Vereniging COIN verwacht dat deze verruiming van het recht op nummerportabiliteit tot ten minste één maand na de datum van beëindiging van de overeenkomst in de praktijk **beperkte impact** zal hebben op nummerportabiliteitsprocessen. Dit gezien de reeds in de markt geïmplementeerde bepalingen uit lid 9 Beleidsregels Nummerportabiliteit 2008 dat **terugval** van een geporteerd nummer niet eerder mag plaatsvinden dan een maand na de beëindiging van het contract, zodat eventuele fouten bij de afhandeling van een verzoek om nummerbehoud nog kunnen worden hersteld.
- Wellicht kan in art. 4.10 derde lid Tw worden verduidelijkt, in overeenstemming met de toelichting, dat de verplichting rust op ‘de aanbieder van de elektronische communicatiedienst *met wie de overeenkomst wordt gewijzigd of beëindigd*’ (of ‘overdragende aanbieder’) slechts verplicht aan het verzoek gehoor te geven tot één maand na de wijziging of beëindiging van de overeenkomst.

Vierde lid

In de toelichting bij het gebod dat het recht om nummers te blijven gebruiken niet door contractvoorwaarden kan worden beperkt, wordt gewezen op het feit dat hierbij inbegrepen zijn contractueel bedingen van een vergoeding van extra kosten, *anders dan de kosten van het porteren van het nummer*. Vereniging COIN merkt op dat volgens op

de nieuwe bepaling in art. 4.10 zevende lid, abonnees niet kunnen worden verplicht directe kosten (met betrekking tot het aanbieden van nummeroverdraagbaarheid) te betalen. Het is onduidelijk welke kosten worden aangeduid met de passage *'anders dan de kosten van het porteren van het nummer.'*

Vijfde lid

Nieuw is de verplichting voor de ontvangende aanbieder om aan de abonnee aan te bieden om **namens hem de overdragende aanbieder te verzoeken** het nummer over te dragen.

- Het vijfde lid, onderdeel a verplicht de ontvangende aanbieder om de abonnee **aan te bieden om namens hem de overdragende aanbieder te verzoeken het nummer over te dragen**. Aanbieders actief op de Nederlandse markt passen de procedures voor nummerportabiliteit en overstappen (Overstapservice) toe, die zij in gezamenlijkheid in COIN-verband overeenkomen, indien de abonnee gebruik maakt van dit aanbod. Dit ook met het oog op naleving van hetgeen is bepaald in het huidige art. 4.10 derde t/m zesde lid Tw inzake de overgang van de nummertoekenning bij portering.
- Het vijfde lid, onderdeel c onder 4° schrijft voor dat het nummer niet wordt overgedragen zonder de **uitdrukkelijke toestemming van de abonnee**. Vereniging COIN doet de suggestie om, in overeenstemming met de redactie 106(6) 2de paragraaf laatste zin, in plaats van *'de uitdrukkelijke toestemming van de abonnee'* op te nemen dat *'er geen verandering van aanbieder plaatsvindt tegen de wil van de abonnee'*.
 - Zoals in de toelichting bij de Beleidsregel nummerportabiliteit in verband met ongewenste overstap reeds is opgemerkt *'werken telecoaanbieders in de praktijk veelal met een gecombineerde wilsuïting voor enerzijds het aangaan van de overeenkomst om een openbare elektronische communicatiedienst te leveren en anderzijds de volmacht tot het beëindigen van het contract met de latende aanbieder en het verzoek tot nummerportabiliteit, door de overnemende aanbieder namens de abonnee. De volmacht is de bevoegdheid die een volmachtgever (in dit geval de abonnee) verleent aan de gevolmachtigde (de overnemende aanbieder), om in zijn naam rechtshandelingen te verrichten (het beëindigen van het contract met de latende aanbieder en het verzoek tot nummerportabiliteit), zoals genoemd in artikel 3:60 BW.'*
 - Gebruik van de terminologie *'wil van de abonnee'* sluit naar onze verwachting beter aan bij civielrechtelijke bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek en de huidige praktijk dan het voorgestelde *'uitdrukkelijke toestemming van de abonnee'*.
- In het vijfde lid, onderdeel d, is het nieuwe element geïmplementeerd dat indien het porteringsproces mislukt, dat wil zeggen om technische redenen niet voldoet aan de hiervoor genoemde vereisten aan de snelheid en betrouwbaarheid van het porteringsproces, de nummeroverdragende aanbieder het nummer of de daarmee verbonden dienst moet **reactiveren** tot de nummerontvangende aanbieder de levering van de dienst heeft geactiveerd. In reactie hierop wil Vereniging COIN het volgende naar voren brengen:
 - Door inrichting van een efficiënt porteerproces door aanbieders en Vereniging COIN komt het in de Nederlandse praktijk niet tot nauwelijks voor dat het porteringsproces mislukt. Het voorgestelde in art. 4.10 vijfde lid onder d. lijkt een verzwaring van verplichtingen voor de overdragende aanbieder t.o.v. art. 106 lid 6 Telecomcode en lijkt strijdig met belangrijke uitgangspunten in het porteerproces, waaronder dat
 - 1. de ontvangende aanbieder leidt het overstap- en overdrachtsproces
 - 2. de overdragende aanbieder blijft de dienst(en) onder dezelfde voorwaarden aanbieden tot de diensten van de ontvangende aanbieder zijn geactiveerd (samenvallend met het moment van uitvoering van de portering)

- 3. de overdragende en ontvangende aanbieder te goeder trouw samenwerken en geen vertraging of misbruik van het overdrachtsproces veroorzaken
- In het voorstel dient de overdragende aanbieder het nummer en de daarmee verbonden diensten te reactiveren, indien niet is voldaan aan de voorschriften, bedoeld in onderdeel c, onder 1° tot en met 3°
 - Of echter is voldaan aan de voorschriften door ontvangende aanbieder valt **buiten het directe zicht/domein van de overdragende aanbieder**.
 - Ook is de overdragende aanbieder enkel in staat het nummer en de daarmee verbonden diensten te reactiveren, indien daarbij tevens het nummer wordt teruggeporteerd. Daarvoor is de **medewerking van de ontvangende aanbieder noodzakelijk**.
 - Wellicht kan in het belang van de abonnee dichter worden aangesloten bij voorgenoemde uitgangspunten, overeenkomstig art. 106 lid 6 Telecomcode, en kan de overdragende aanbieder worden verplicht het nummer en de daarmee verbonden diensten **te reactiveren**, waarbij de **ontvangende aanbieder de leidende rol in het porteringsproces behoudt** en waarbij de nummeroverdragende aanbieder ter uitvoering van de reactivatie een beroep kan doen op de verplichting voor de nummerontvangende aanbieder hierbij te goeder trouw samen te werken.

Extraterritoriaal gebruik van nummers (3.4 Nummerbeleid en nummerbeheer)

De Telecomcode geeft bepalingen inzake extraterritoriaal gebruik van nummers. In de toelichting bij het voorstel wordt verduidelijkt dat het niet de bedoeling is dat het recht op nummerbehoud gaat gelden voor nummers die extraterritoriaal worden gebruikt. Het laatste zou verstrekkinge gevolgen hebben voor de uitvoerbaarheid van nummerportabiliteit omdat de hiervoor benodigde systemen – ook in andere EU lidstaten - nationaal zijn geïmplementeerd, alsmede voor de mogelijkheid om efficiënt toezicht te houden op het gebruik van deze nummers.

Anderzijds wordt toegelicht dat voor het adequaat kunnen uitoefenen van toezicht op het extraterritoriale gebruik van nummers *voor intermachinale communicatie* het noodzakelijk is dat de ACM geïnformeerd is over het extraterritoriale gebruik van nummers in het buitenland. Een redelijke voorwaarde voor de toekenning van nummers *voor intermachinale communicatie* is dan ook dat de nummerhouder de ACM informeert over het (voorzien) extraterritoriale gebruik.

Vereniging COIN wil naar voren brengen dat het van belang is voor porteerprocessen dat **kenbaar** is welke nummer(reeksen) extraterritoriaal worden gebruikt. Dit kan bijvoorbeeld door het kenbaar maken van (voorzien) extraterritoriale gebruik van nummers, op aangeven van de nummerhouder aan ACM, middels het **publiek beschikbare nummerregister van ACM**. Op dit moment is onduidelijk of dit enkel van belang is bij extraterritoriaal gebruik van *nummers voor intermachinale communicatie*, of tevens betreffende extraterritoriaal gebruik van andere nummers uit het nummerplan.

Een oplossing met minder impact voor aanbieders en Vereniging COIN zou wellicht kunnen liggen in het bestemmen van bepaalde nummerreeksen in het nummerplan (voor extraterritoriaal gebruik) die uitgezonderd worden van porteeverplichtingen.

Overgang toekenning nummer middels nummerportabiliteit (art. 4.11 Tw)

Zoals de toelichting vermeldt komt artikel 4.11 inhoudelijk overeen met het oude artikel 4.10, derde tot en met zesde lid en vinden slechts enkele redactionele aanpassingen plaats om aan te sluiten bij de nieuwe formulering van artikel 4.10 Tw.

Vereniging COIN merkt op dat de uitgangspunten voor de overgang van een nummertoekenning nummer middels nummerportabiliteit in het wetsvoorstel ongewijzigd blijven. De wet schrijft een **horizontale overgang van nummertoekenningen** voor (sub a - van een aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk naar een andere aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk, danwel sub b) van een aanbieder van de betreffende openbare elektronische communicatiedienst naar een andere aanbieder van de betreffende openbare elektronische communicatiedienst).

Nummerporteringen tussen aanbieders, waarmee de toekenning van het nummer overgaat, worden door aanbieders via het platform van Vereniging COIN doorgegeven aan de ACM, in overeenstemming met de wet en art. 2 Beleidsregels Nummerportabiliteit 2008. Wellicht kan dit worden benoemd in de toelichting bij art. 4.11 Tw.

Momenteel is in de praktijk **niet altijd kenbaar in het publiek beschikbare nummerregister van ACM** of een nummer(reeks) door ACM is toegekend aan een aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk of aan een aanbieder van een openbare elektronische communicatiedienst. Ook kan dit in combinatie met gegevens uit het publiek beschikbare aanbiederregister van ACM niet worden bepaald, ook omdat een aanbieder kan zijn geregistreerd zowel als aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk als aanbieder van een openbaar elektronisch communicatiedienst.

Mede hierdoor is het in de huidige praktijk niet altijd kenbaar of er sprake is van een horizontale overgang van een nummertoekenning.

Wellicht kan wet en/of nadere regelgeving op dit punt worden geactualiseerd, of kunnen in COIN-verband implementatiemaatregelen worden genomen om bij iedere portering **kenbaar maken naar welke aanbieder van een openbare elektronische communicatiedienst** het nummer porteert. Zoals opgenomen in de toelichting bij de Beleidsregel nummerportabiliteit in verband met ongewenste overstap verdient het de aanbeveling 'dat de partij die een overeenkomst sluit tot het leveren van een elektronische communicatiedienst met de abonnee herkenbaar en zichtbaar is in het technisch platform dat Vereniging COIN biedt voor de uitvoering van nummerporteringen, zodat transparant is voor de latende aanbieder wie de overnemende aanbieder is. Vooralsnog is dit niet altijd het geval en kan de dienstenaanbieder die de overeenkomst heeft met de abonnee niet zichtbaar zijn. De benodigde technische aanpassingen om dit te verbeteren kunnen door de telecomaanbieders die in Vereniging COIN samenwerken worden doorgevoerd.'

B. Alarmnummer 112

Verstrekken informatie bij 1-1-2 oproep (art. 109 Telecomcode / art. 11.10 Tw)

- De **normadressanten** worden middels dit wetsvoorstel niet gewijzigd, terwijl (technologische) ontwikkelingen wel aanleiding geven voor actualisatie van de normadressant 'aanbieder van een openbare elektronische communicatiedienst **die nummeridentificatie aanbiedt**'. Het aanbieden van nummeridentificatie is tegenwoordig immers de facto standaard.

Verplichtingen uit dit artikel gelden hierdoor in de praktijk voor vrijwel alle aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken en openbare elektronische communicatiediensten, terwijl anderzijds de verplichtingen eenvoudig vervallen indien een aanbieder ervoor kiest om **nummeridentificatie** niet (langer) aan te bieden.

Ook kunnen nieuwe diensten in de markt ontstaan, waarbij geen nummeridentificatie wordt geboden (bijvoorbeeld met SkypeOut vergelijkbare diensten), waarbij de betreffende aanbieder wel **toegang** dient te bieden tot het alarmnummer, maar mogelijk niet verplicht is tot het verstrekken van in dit lid vermelde gegevens.

Verder is het voor gegevensverstrekking, in de situatie waarbij een *eindgebruiker* gebruikt maakt van de blokkeringsmogelijkheid bij nummeridentificatie, uit artikel 11.9 tweede lid onder a Tw, niet noodzakelijk om de toevoeging '*die nummeridentificatie aanbiedt*' op te nemen.

Voor een efficiënte uitvoering van de verplichtingen ligt het meer voor de hand om de toevoeging 'die nummeridentificatie aanbiedt' te schrappen, danwel de normadressant(en) in overeenstemming te brengen met andere bepalingen uit de Telecomcode, bijvoorbeeld:

- de normadressant uit art. 109 lid 2 Telecomcode inzake *toegang* tot het uniforme Europese alarmnummer; 'aanbieders van voor het publiek beschikbare nummergebaseerde interpersoonlijke communicatiediensten, ingeval die diensten eindgebruikers in staat stellen uitgaande gesprekken tot stand te brengen naar een nummer in een nationaal of internationaal nummerplan' of
 - de normadressant uit art. 112 Telecomcode inzake *inlichtingendiensten*; 'aanbieders van nummergebaseerde interpersoonlijke communicatiediensten die nummers uit een nummerplan toekennen'.
- De voorgestelde wijzigingen brengen mee dat bij een oproep aan het alarmnummer in een openbaar **mobiel** netwerk de **adres-, postcode- en woonplaatsgegevens van de abonnee niet langer beschikbaar** zijn voor hulpverlening en ter voorkoming van misbruik van alarmnummers. Het huidige artikel 11.10 1ste lid Tw voorziet in een *nationale* regeling voor verstrekking van abonnee- en andere gegevens o.a. ter voorkoming van misbruik van alarmnummers. Deze regeling is niet gebaseerd op richtlijn nr. 2002/22/EG en een dergelijke regeling is tevens niet opgenomen in de richtlijn (EU) 2018/1972. De nationale regeling lijkt met het voorstel te worden voortgezet m.b.t. verstrekking van de naam en het nummer van de abonnee. Wellicht kan de nationale regeling t.a.v. verstrekking van het beschikbare adres-, postcode- en woonplaatsgegevens van de abonnee worden gecontinueerd, waarmee tevens invulling kan worden gegeven aan de verplichting tot verstrekking van het fysieke adres van het netwerkaansluitpunt bij een oproep aan het alarmnummer in een openbaar vast netwerk en huidige door aanbieders en de beheerder van de alarmcentrale ingerichte processen tot verstrekking van gegevens ongewijzigd kunnen blijven.
 - De voorgestelde wijzigingen brengen voorts mee dat bij een oproep aan het alarmnummer in een openbaar **vast** netwerk, de gegevens over het **fysieke adres van het netwerkaansluitpunt** dan wel de locatie van de openbare betaaltelefoon dienen te worden verstrekt.
 - Op basis van het huidige 11.10 Tw 1ste lid wordt het beschikbare adres-, postcode- en woonplaatsgegevens *van de abonnee* verstrekt aan de alarmcentrale bij een oproep naar 112 (het adres waarop het abonnement is geregistreerd bij de aanbieder).
 - In de toelichting wordt vermeldt dat beide adressen *kunnen samenvallen* en ook dat het te verstrekken adres door de voorgenomen regeling *niet wijzigt*. Wellicht kan nader worden verduidelijkt dat verstrekking van het beschikbare adres-, postcode- en woonplaatsgegevens *van de abonnee* volstaat, ook gezien verstrekking van een eventueel ander adres (fysieke adres van het netwerkaansluitpunt) aanzienlijke impact zou hebben in de keten.
 - Voorts is de betekenis van het **netwerkaansluitpunt** vooralsnog onduidelijk. Berec dient nog richtsnoeren vast te stellen inzake gemeenschappelijke benaderingen betreffende het bepalen van het netwerkaansluitpunt in verschillende netwerktopologieën, uiterlijk op 21 juni 2020 (art. 61 Telecomcode) en richtsnoeren voor gemeenschappelijke wijzen van aanpak voor het bepalen van het netwerkaansluitpunt in verschillende netwerktopologieën (art. 4 1ste lid sub d) sub iv)). Vaststelling van deze richtsnoeren kan potentieel leiden tot aanzienlijke impact t.a.v. de huidige praktijk.

- Het 'fysieke adres van het netwerkaansluitpunt' kan in de praktijk **implementatievragen** met zich meebrengen.
 - Onduidelijk kan zijn welk adres dient te worden verstrekt, bijvoorbeeld bij (cloudgebaseerde) VoIP-oplossingen, danwel bij nomadisch en/of extraterritoriaal gebruik van (geografische) nummers.
 - Ook is het mogelijk dat aanbieders geen administratie houden van (fysieke adressen) van netwerkaansluitpunten.
- Voorstel om de reactie in 11.10 1ste lid onderdeel a Tw te wijzigen in 'indien beschikbaar de naam, adres, postcode en woonplaatsgegevens van de abonnee die onder het desbetreffende nummer is aangesloten, te verstrekken.
 - ter verduidelijking dat de naam van de abonnee dient te worden verstrekt wanneer deze **beschikbaar** is. De naam van de abonnee kan immers niet beschikbaar, zoals veelal bij prepaid simkaarten.
 - waarbij de toevoeging '**van de abonnee**' niet zoals voorgesteld wordt geschrapt, ter verduidelijking dat het de naam van de abonnee betreft en
 - verstrekking van adres, postcode en woonplaatsgegevens conform huidige regelgeving en praktijk kan worden gecontinueerd.
- Het beschikbare adres-, postcode- en woonplaatsgegevens van de abonnee is op basis van het huidige 11.10 Tw 1ste lid geen **verwerking van locatiegegevens** betreffende abonnees of gebruikers van openbare elektronische communicatienetwerken of openbare elektronische communicatiediensten in de zin van 11.5 Tw. De voorgestelde wijzigingen in 11.10 Tw 1ste en 2de lid brengen mee dat verwerking van het fysieke adres van het netwerkaansluitpunt dan wel de locatie van de openbare betaaltelefoon voortaan kwalificeren als verwerking van locatiegegevens in de zin van 11.5 Tw.

Noodcommunicatie en het uniforme Europese alarmnummer (art. 109 Telecomcode / art. 7.7. Tw)

- In de transponeringstabel wordt vermeld dat art. 109 eerste en tweede lid geen implementatie behoeft. Vereniging COIN wil naar voren brengen dat de normadressant in art. 109 tweede lid 'aanbieders van voor het publiek beschikbare nummergebaseerde interpersoonlijke communicatiediensten, ingeval die diensten eindgebruikers in staat stellen uitgaande gesprekken tot stand te brengen naar een nummer in een nationaal of internationaal nummerplan' afwijkt van de in art. 7.7 derde lid Tw voorgestelde normadressanten 'aanbieders van openbare elektronische communicatienetwerken die worden gebruikt om spraakcommunicatiediensten aan te bieden, en spraakcommunicatiediensten'.

C. Telefoongidsen en een abonnee-informatiedienst

Vervallen universeledienstverplichtingen voor telefoongidsen en een abonnee-informatiedienst

De Telecomcode verplicht niet langer de universele beschikbaarheid te waarborgen van telefoongidsen en een abonnee-informatiedienst, en deze diensten komen te vervallen in artikel 9.1, eerste lid, van de Telecommunicatiewet. Dit artikel vormt de grondslag voor art. 2.3 Besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen (Bude). Hierin zijn onder andere **actualisatieverplichtingen** opgenomen voor (aanbieders van) telefoongidsen (actualiseren ten minste éénmaal per jaar) en voor het voor de abonnee-informatiedienst gebruikte abonneebestand (actualiseren ten minste eenmaal per week geactualiseerd).

Ook komt de verplichting voor telefonie-aanbieders om toegang te bieden tot een abonnee-informatiedienst te vervallen. Dit laat onverlet dat abonnee-informatie op grond van artikel 7.5 van de wet naar aanleiding van een redelijk verzoek verstrekt dient te worden aan aanbieders van telefoongidsen en abonnee-informatiediensten, zodat deze hun diensten kunnen aanbieden.

Zoals opgemerkt in de toelichting voorziet Vereniging COIN reeds in een gecentraliseerd mechanisme voor de kostengebaseerde levering en verstrekking van volledige, gebundelde gegevens aan aanbieders van telefoongidsen en abonnee-informatiediensten, in lijn met overweging 301 van de Telecomcode.

Wellicht kan in de wet, bijvoorbeeld in hoofdstuk 11 (Bescherming van persoonsgegevens en de persoonlijke levenssfeer), bijv. aanvulling op 11.6 Tw, danwel in hoofdstuk 7 (Eindgebruikersbepalingen) bijv. in aanvulling op art. 7.5 Tw, of in een wijziging van het Bude, een mogelijkheid worden opgenomen om **nadere regels** te stellen zodat minimaal de huidige actualisatietermijnen worden gecontinueerd. Het is van groot belang dat deze (persoons)gegevens actueel zijn en wijzigingen vlot en waar van toepassing conform vereisten uit de AVG in de keten worden verwerkt. Te denken valt bijvoorbeeld aan situaties waarbij abonnees de aan hun aanbieder verstrekte toestemming tot publicatie in gidsen of nummerinformatiediensten wijzigen of intrekken, of de abonneegegevens wijzigen.

Inlichtingendiensten (art. 112 Telecomcode / art. 7.5 Tw en art. 3.1 en 3.2 Bude)

In de transponeringstabel wordt vermeld dat art. 112 Telecomcode eerste en tweede lid geen implementatie behoeft. Vereniging COIN wil naar voren brengen dat de normadressant in art. 112 eerste lid 'aanbieders van nummergebaseerde interpersoonlijke communicatiediensten die nummers uit een nummerplan toekennen' anders is dan de huidige normadressanten in art. 3.1 Bude 'een aanbieder die telefoonnummers in gebruik geeft' en 3.2 Bude 'een aanbieder van de openbare telefoondienst'.

Wellicht kan deze implementiekeuze worden verduidelijkt of kunnen genoemde normadressanten in overeenstemming met elkaar worden gebracht, nu afwijkingen in de praktijk vragen met zich mee kunnen brengen. Zo kan onduidelijkheid ontstaan of een aanbieder van een openbaar elektronisch communicatienetwerk voortaan is uitgesloten. Voorts is het niet helder waarom in de normadressant in art. 112 Telecomcode eerste lid de passage 'voor het publiek beschikbare' ontbreekt.

Vanzelfsprekend zijn wij altijd bereid tot een nadere toelichting.

Met vriendelijke groet,

Namens het COIN-bestuur,

Stefphen Mans
Directeur